

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR) pas op 28 april 2008 een nieuwe beslissing op zijn bezwaarschrift had genomen, ondanks de toezegging dat het besluit voor 29 januari 2008 zou worden genomen.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. De Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR) is verantwoordelijk voor de uitvoering van de Nederlandse wetten en regelingen die financiële ondersteuning bieden aan slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog en de Bersiaperiode en aan hun nabestaanden.
2. In 2006 deed verzoeker bij de PUR een aanvraag voor een financiële tegemoetkoming voor een aangepaste auto. De PUR wees de aanvraag af. Het bezwaarschrift dat verzoeker vervolgens indiende, achtte de PUR ongegrond. Verzoeker diende daarna een beroepsschrift in bij de Centrale Raad van Beroep (CRvB). In een uitspraak van 27 september 2007 vernietigde de CRvB de beslissing op bezwaar en droeg de PUR op een nieuw besluit te nemen.
3. Op 21 december 2007 legde een medewerker van de PUR telefonisch aan verzoeker uit dat hij volgens de PUR niet in aanmerking kwam voor een financiële tegemoetkoming voor een auto, maar mogelijk wel voor een tegemoetkoming voor taxikosten. Verder legde de PUR uit hoe de procedure na het gegronde beroep verder zou verlopen. Afgesproken werd dat eerst een nieuw besluit zou worden genomen, onder meer gezien het vertrek van verzoeker voor langere tijd naar Spanje. Daarna zou de aanvraag voor sociaal vervoer in gang worden gezet.
4. Op 13 januari 2008 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman omdat hij nog geen nieuw besluit van de PUR had ontvangen.
5. Bij brief van 18 januari 2008 vroeg verzoeker de PUR er rekening mee te houden dat hij bij een afwijzend nieuw besluit, zeker weer in beroep wilde gaan. Tijdens zijn verblijf in Spanje zou hij echter niet in staat zijn tijdig beroep aan te tekenen, daarom wenste hij dat de beroepstermijn pas zou gaan lopen op het moment dat hij weer terug in Nederland was. Hij gaf zijn contactgegevens in Spanje door.
6. Na tussenkomst van de Nationale ombudsman berichtte de PUR bij brief van 21 januari 2008 aan verzoeker ernaar te streven het nieuwe besluit vóór 29 januari 2008 te nemen.
7. Bij brief van 23 januari 2008 aan de PUR gaf verzoeker aan dat hij op 29 januari 2008 naar Spanje zou vertrekken en tot 5 mei 2008 zou blijven. Verder verzocht hij al bij voorbaat om uitstel van de beroepstermijn omdat hij in Spanje niet aan de zaak wilde

denken.

8. Op 28 april 2008 wees de PUR het bezwaarschrift opnieuw af en verstuurde dit besluit naar het adres van verzoeker in Spanje. De PUR gaf aan ervoor gekozen te hebben om pas eind april 2008 het nieuwe besluit te verzenden, gezien verzoekers verzoek van 23 januari 2008 om uitstel van de beroepstermijn. De PUR was in de veronderstelling verzoeker hiermee tegemoet te komen in zijn wens om opnieuw beroep te kunnen aantekenen.

9. Na terugkomst in Nederland, deed verzoeker op 20 mei 2008 telefonische navraag bij de PUR. Toen vernam verzoeker dat de PUR het besluit al naar Spanje had verzonden. De PUR stuurde verzoeker een afschrift van het besluit. Verzoeker stelde op 4 juni 2008 beroep in. Dat was een week voordat de beroepstermijn eindigde.

10. In reactie op vragen van de Nationale ombudsman benadrukte de PUR dat in de brief van 21 januari 2008 stond dat het stréven was dat voor 29 januari 2008 een nieuw besluit genomen zou worden, maar dat dit niet is gelukt. Verder gaf de PUR aan dat er met verzoeker afspraken waren gemaakt voor het geval de PUR een beslissing zou nemen als hij in Spanje zou zijn, ter voorkoming van het mislopen van de beroepstermijn. De afspraak was dat de PUR het nieuwe besluit aangetekend naar een door hem opgegeven (post)adres in Spanje zou versturen en hem telefonisch zou berichten dat de verzending van het nieuwe besluit had plaatsgevonden. Gezien de brief van verzoeker van 23 januari 2008 koos de PUR ervoor pas eind april 2008 een beslissing op bezwaar te verzenden in de veronderstelling verzoeker tegemoet te komen in zijn wens om eventueel opnieuw beroep aan te kunnen tekenen.

Voorts gaf de PUR aan dat er, voordat verzoeker naar Spanje vertrok, vier uitvoerige telefoongesprekken waren gevoerd over de te nemen beslissing en de procedure.

Ten slotte gaf de PUR aan dat er geen formele termijnen zijn waarbinnen na een gegrondverklaring van een rechter een nieuwe beslissing genomen moet worden. De PUR streeft ernaar dit binnen de termijn van dertien weken te doen. Hiermee handelt de PUR analoog aan de normale beslistermijn voor bezwaarschriften op basis van de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers 1940-1945 (Wuv, zie Achtergrond).

II. Beoordeling

1. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat bestuursorganen gevolg geven aan rechterlijke uitspraken. Dit impliceert dat een bestuursorgaan na vernietiging van een besluit van een bestuursorgaan door een rechter de wettelijke beslistermijn voor het nemen van een nieuw besluit in acht moet nemen. Het vereiste van rechtszekerheid houdt voorts in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Dit vertrouwensbeginsel impliceert dat een

bestuursorgaan gedane toezeggingen over het tijdstip van afhandeling van een bezwaarschrift gestand moet doen. Indien dit niet mogelijk is, en burgers daarvan geen nadeel ondervinden, kan worden volstaan met het in kennis stellen van de belanghebbende en het aangeven wanneer de afhandeling alsnog zal plaatsvinden.

2. Verzoeker klaagt erover dat de PUR pas op 28 april 2008 een nieuw besluit heeft genomen op basis van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 27 september 2007, ondanks de toezegging dat het streven was om het besluit vóór 29 januari 2008 te nemen.

3. De PUR heeft aan de Nationale ombudsman aangegeven ernaar te streven na vernietiging van een besluit door de rechter binnen de wettelijke beslistermijn van dertien weken opnieuw te beslissen. In de onderhavige zaak had de PUR binnen dertien weken na 27 september 2007 (derhalve vóór 28 december 2007) opnieuw moeten beslissen.

De PUR heeft dit niet gehaald.

4. Dat de PUR niet tijdig een nieuw besluit heeft genomen naar aanleiding van een rechterlijke uitspraak is in strijd met het vereiste van rechtszekerheid. Dit klemt temeer nu de PUR ook een na tussenkomst van de Nationale ombudsman aan verzoeker gemelde streefdatum niet waar kon maken en geen duidelijke afspraken heeft gemaakt over uitstel van de beslistermijn op verzoek van verzoeker gedurende zijn verblijf in Spanje.

5. Alle goede bedoelingen ten spijt geschiedde precies wat verzoeker en de PUR al die tijd probeerden te voorkomen, namelijk dat verzoeker weinig tijd had om beroep in te stellen tegen het nieuwe besluit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Pensioen- en Uitkeringsraad te Leiden, is gegrond, wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

Onderzoek

Op 4 juni 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Lossler, met een klacht over een gedraging van de Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR) te Leiden. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de PUR verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de PUR gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en/of aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brieven van verzoeker aan de Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR) van 18 en 23 januari 2008.

Brieven van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 13 januari en 4 juni 2008.

Brieven en besluiten van de PUR aan verzoeker 21 januari, 28 april en 20 mei 2008.

Reacties van de PUR aan de Nationale ombudsman van 25 augustus 2008 en 8 januari 2009.

Uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 27 september 2007, 1733 WUV.

Beroepsschrift van verzoeker aan de Centrale Raad van Beroep van 4 juni 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wet van 22 november 1972, houdende regelen betreffende de verlening van uitkeringen aan de slachtoffers van vervolging, 1972, Stb. 669 (Wet uitkeringen vervolgingssslachtoffers 1940-1945)

Artikel 43

"(...)

2. In afwijking van artikel 7:10, eerste, derde en vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht beslist de Raad binnen dertien weken na ontvangst van het bezwaarschrift. Ingeval van bijzondere omstandigheden kan deze termijn eenmaal met ten hoogste vier weken worden verlengd. Van de verlenging doet de Raad schriftelijk mededeling aan de belanghebbende.

3. Indien de belanghebbende in het buitenland gevestigd is, worden de termijnen, bedoeld in het tweede lid, ieder met acht weken verlengd."